

til Udstrækningen og Arten af Bebyggelsen i Kommunen, Befolkningstætheden m. m. er i Stand til at yde et forsvarligt Rednings- og Slukningsarbejde. Nu kan der selvfølgelig altid diskuteres om, hvor meget eller hvor lidt Brandvæsen der er ønskeligt og nødvendigt i en Kommune. Det er givet, at der ikke kan stilles de samme Fordringer i en købstadlignende Kommune og i en Kommune ude i Vestjylland. Derfor tror jeg ogsaa, at det i og for sig er heldigt, som disse Bestemmelser er affattet, idet Forholdet er undergivet et vist Skøn, dels fra Sogneraadet og dels fra Amdsraadet.

Det er, som der allerede er gjort opmærksom paa, ikke blevet paabudt, at Kommunerne skal anskaffe Sprøjter. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, for det vilde i mange Kommuner være fuldstændig urimeligt, f. Eks. mange Steder i Vestjylland, hvor der praktisk talt ikke er tilstrækkeligt Vand; og i mange Tilfælde vilde det være alt for længe paa Grund af de store Afstande, inden Sprøjterne kunde komme til Stede. Det er jo imidlertid af den Slags Ting, som vi kan se paa i det kommende Udvalg; i det store og hele tror jeg, at det er rimelige Bestemmelser, her er truffet.

Paa den anden Side er der en Bestemmelse i § 30, hvoraf det fremgaar, at der i alt Fald skal være et vist Brandvæsen; i første Stykke af § 30 staar der nemlig: „Det tjenestepflichtige Mandskab i Brandkredsen skal efter Tilsigelse fra Brandfogeden møde til Mønstring og Øvelse to Gange aarlig“. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke stor Tiltro til det gode, der kommer ud af disse Bestemmelser, men paa den anden Side maa vi, som sagt, ogsaa tage de Hensyn, der er rimelige at forlange fra Beboernes Side.

Endelig skal jeg saa omtale § 51, som omhandler Brandsyn — det har jeg allerede været inde paa. Bestemmelsen gaar ud paa, at Brandsynet maa foretages af Skorstensfejeren. Det synes jeg er en meget fornuftig Ordning; jeg tror, at da det er ham, som skal omkring, vil han ogsaa have de bedste Betingelser for at føre et effektivt Tilsyn med den Slags Ting. Skorstensfejeren skal saa aflægge Beretning til Brandfogeden, som skal sørge for at faa rettet Mangler, hvor der skal skrives ind.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, da det jo allerede er sagt af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, at Lovforslaget vil blive gjort til Genstand for Udvalgsbehandling. Jeg vil tilføje, at jeg haaber, vi kan tilendebringe denne Udvalgsbehandling saa betids, at Forslaget kan blive gen-

nemført i indeværende Samling. Jeg synes, og det er vi sikkert enige om fra alle Partiers Side, at det ikke var for tidligt, at vi fik revideret disse forskellige Bestemmelser og fik Loven moderniseret.

Bout: Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger i Landstingets Affattelse, er Resultatet af et Kompromis, og det bærer jo ogsaa Kompromissets Præg. Det er i brandteknisk Henseende ikke saa fuldkomment, som det kunde ønskes, hverken vedrørende Bestemmelserne om Bygningerne eller Omgangen med Lys og Ild eller selve Brandvæsenet og Vandforsyningen; men paa den anden Side er der taget et vist Hensyn til Befolkningen, saa der ikke paalægges denne større Byrder, end det nødvendige Hensyn til Brandsikkerheden kræver. Samtidig maa det siges, at der er sket betydelige Forbedringer fra den nuværende Lov. Den højtærede Justitsminister anbefalede jo da ogsaa Lovforslaget, idet han stærkt betonedede, at der ogsaa fra hans Side var vist Resignation; men det var jo klart, at den højtærede Ministers Hjerte i Virkeligheden laa ved hans eget Forslag, og at han gerne saa, at man her i Folketinget kunde vende tilbage til hans oprindelige Forslag.

Jeg tror dog, og det var de ærede tidligere Talere ogsaa inde paa, at hvis der i Folketinget er Stemning for, at dette Lovforslag skal føres igennem, maa man ogsaa vise Resignation paa disse store Stridsspørgsmaal, som har været fremme, og som den højtærede Justitsminister ogsaa var inde paa. Alene Spørgsmaalet om Tobaksrygningen viser, hvor stor Divergens der var. Den højtærede Justitsminister var en stor Hader af Cigaretterne og de nye Piber, hvorimod det ærede Medlem Hr. Rahbek ikke vilde undvære denne Pibe Tobak, naar man samledes til en hyggelig Sammenkomst bag Køerne; derfor tror jeg, det vil være overordentlig vanskeligt at naa til Enighed særlig paa dette Punkt. Med Hensyn til Skorstensfejringen er der ogsaa Divergens. Jeg tror derfor, man med Hensyn til dette Punkt maa tage Forslaget, som det nu foreligger.

Paa samme Maade forholder det sig med Bestemmelserne om selve Brandvæsenet; og det vilde vel ogsaa være noget unaturligt at opretholde den højtærede Justitsministers Forslag om en Sprøjte til hver Kommune, da det i hvert Fald i Egne, hvor Beboelsen er spredt, vilde være overordentlig vanskeligt at skaffe det nødvendige Vand til disse Sprøjter. Man maa